

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 19607

гр. София, 02.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 72 СЪСТАВ, в закрито заседание на втори юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Б. СТ. Ш. СТАВРУ

като разглежда докладваното от Б. СТ. Ш. СТАВРУ Гражданско дело № 20221110168285 по описа за 2022 година

ОПРЕДЕЛИ:

Ищецът А. П. М. твърди в исковата си молба, че работил при ответника „Б. Б.“ ООД по трудов договор за допълнителен труд № 162 от 21.06.2022 г., като трудовите задължения били изпълнявани единствено през дните събота и неделя, с място на работа – търговски обект /пекарна/, находящ се в гр. София,, по 5 часа на ден, като последните му работни дни били на 24.09.2022 г. и на 25.09.2022 г. На 30.09.2022 г. бил диагностициран с инфекция, поради което му бил издаден болничен лист за отпуск поради временна неработоспособност считано от 30.09.2022 г. до 02.10.2022 г. На 30.09.2022 г. направил безуспешен опит да се свърже по телефона с управителя на работодателя, за да го предупреди, че на 01.10.2022 г. и на 02.10.2022 г. няма да се яви на работа поради болест. На 01.10.2022 г. ищецът изпратил до работодателя на адреса на управление на дружеството копие от болничния лист по куриер с обратна разписка, видно от която на адреса не бил намерен никой. На 05.10.2022 г. получил от ответника покана да се яви на работа на 03.10.2022 г., за да спази двумесечното предизвестие, което не било подадено, нито входирано при работодателя, в противен случай, работодателят ще предприеме съответните действия по прекратяване на трудовото правоотношение. Към поканата /на която била вписана дата 29.09.2022 г./ бил приложен месечен график за м. 10.2022 г., съгласно който ищецът следвало да изпълнява трудовите си задължения всеки делничен ден на м. 10.2022 г. от 08:00 ч. до 10:00 ч., каквато уговорка страните не са имали. На 06.10.2022 г. ищецът отишъл на място в обекта, находящ се в гр. София, ул. „Твърдишки проход“ № 23, в 08:00 ч., но служителите не му предоставили ключовете от служебния автомобил, тъй като не били уведомени. За тези обстоятелства бил съставен протокол от лица, придружаващи ищеца. На 13.10.2022 г. ищецът получил покана за явяване на 17.10.2022 г. в офиса на ответника относно даване на писмени обяснения за неявяване на работа. Ищецът се явил на 17.10.2022 г., но тъй като офисът бил заключен, изпратил писмените си обяснения по

куриер с обратна разписка, видно от която получателят не бил намерен след трикратни посещения. На 26.10.2022 г. ищецът получил покана за връчване на заповед за прекратяване на трудовото правоотношение с ответника, като следвало да се яви на 3.11.2022 г. отново в офиса на работодателя, иначе заповедта ще се счита за връчена. На посочения ден ищецът се явил на посочения в поканата адрес, но отново не намерил никого, като и за тези обстоятелства бил съставен протокол от лицата, които го придружавали. След направена справка в системата на НАП на 24.11.2022 г., ищецът установил, че трудовото му правоотношение било прекратено на 21.10.2022 г. на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 КТ. На 28.11.2022 г. ищецът изпратил до ответника чрез куриер с обратна разписка молба на основание чл. 128а КТ да му бъде изпратена заповедта за прекратяване с отбелязване на датата и начина на връчване, като отново било констатирано, че получателят не е намерен. Ищецът твърди незаконност на уволнението поради неспазване на изискването за изслушване на работника преди налагане на дисциплинарното наказание по реда на чл. 193, ал. 1 КТ, като твърди, че изпратената от работодателя покана не освобождава последния от задължението му реално да получи обясненията на работника, като същевременно ищецът се явил на посочената дата за предоставяне на такива. Отделно от това, в поканата не били посочени обстоятелствата, за които следва да бъдат предоставени обяснения. Освен това поканата на работодателя била изпратена на 25.10.2022 г. и получена от ищеца на 26.10.2022 г., а договорът бил прекратен на 21.10.2022 г., в нарушение на чл. 195 КТ, преди връчване на заповедта. Ищецът твърди, че поради оставането си без работа претърпял вреди, считано от 21.10.2022 г., в размер на несполученото трудово възнаграждение, по 177.50 лв. месечно, общо 1065 лв. за 6 месеца. На следващо място, ищецът твърди, че бил незаконно недопуснат до работа за времето от 6.10.2022 г. /когато се е явил на работа/ до 21.10.2022 г., /когато договорът бил прекратен/, за което му се дължи обезщетение на основание чл. 213, ал. 2 КТ в размер на 106.50 лв., който размер би получил, ако е полагал труд през съответния период. Тъй като не ползвал полагащия му се платен годишен отпуск, на основание чл. 224 КТ ищецът претендира обезщетение в размер на 73.88 лв. за 4 месеца през 2022 г. – по 3.33 дни и предвид брутното възнаграждение за един работен ден – 22.1875 лв. на ден, изчислено по реда на чл. 177 КТ при условията, при които е работил ищецът за м. 09.2022 г. – 5 работни часа през съботните дни и 5 работни часа през неделните дни. Твърди, че не му било изплатено дължимото трудово възнаграждение за месец септември 2022 г. в размер на 177.50 лв. Поддържа и че, за месеците август и септември 2022 г. положил труд извън установеното работно време, както следва: за м. август 2022 г. – 8 работни дни /съботи и недели по 3 часа извънреден труд на ден/, за който се дължи възнаграждение в размер на 3 727.44 лв.; за м. септември 2022 г. – също 8 работни дни /съботи и недели по 3 часа извънреден труд на ден/, за които дължими са 3 727.44 лв., или общо сумата от 7 454.88 лв. неизплатено възнаграждение за положен извънреден. Ищецът моли съда да признае извършеното уволнение за незаконосъобразно и да го отмени, както и да му присъди: 1065 лв. обезщетение за оставане без работа за периода 21.10.2022 г. -21.4.2023 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане; 106.50 лв. обезщетение на основание чл. 213, ал. 2 КТ за недопускане до работа за периода

6.10.2022 г.-21.10.2022 г., ведно със законната лихва от подаването на исковата молба до окончателното изплащане и мораторна лихва в размер на 0.41 лв. за периода от 1.12.2022 г. до 14.12.2022 г.; 73.88 лв. обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане; 177.50 лв. възнаграждение за м. септември 2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане и мораторна лихва в размер на 3.45 лв. за периода от 6.10.2022 г. до 14.12.2022 г.; 7 454.88 лв. възнаграждение на основание чл. 262 КТ за положен извънреден труд през август и септември 2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане, както и мораторна лихва в размер на 144.96 лв. за периода от 6.10.2022 г. до 14.12.2022 г. Претендира разносните по делото.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал писмен отговор, в който оспорва исковете. Признава иска по чл. 128, ал. 1, т. 2 КТ. Твърди недопустимост на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ. Останалите искове оспорва като неоснователни. Не оспорва наличието на трудово правоотношение между страните. Твърди, че ищецът следвало да изпълнява трудовите си задължения в рамките на два часа всеки ден от понеделник до петък между 06:00 ч. и 08:00 ч. сутринта, а през месец октомври часовият диапазон бил променен както следва – от 08:00 ч. до 10:00 ч. сутринта. Оспорва да е бил уведомен, че ищецът е в отпуск поради временна неработоспособност за периода 30.09.2022 г. – 2.10.2022 г. Твърди, че първото неявяване на ищеца на работа било на 26.9.2022 г., за което не било изложено основание пред работодателя, като продължило през цялата седмица от 26.9.2022 г. до 2.10.2022 г., поради което поканил ищеца да се яви на работа на 3.10.2022 г. Оспорва твърденията на ищеца, че на 1.10.2022 г. и на 2.10.2022 г. работникът следвало да се яви на работа, тъй като тези дни били почивни за него, като на 3.10.2022 г. ищецът продължавал неоснователно да не се явява на работа. Ответникът посочва, че не разполага с информация ищецът да се е явил на 6.10.2022 г. на обекта, находящ се на ул. „Твърдишки проход“ № 23, като нямало и причина да се явява там, тъй като ключовете на служебния автомобил, който ищецът управлявал, винаги се намирали на ул. „Нишава“ № 167-171, където бил другият обект на работодателя и всеки работен ден започвал именно там. Работодателят твърди, че не е получавал отговор на поканата си, с която отправил искане до ищеца за даване на обяснения. Излага, че уведомлението до НАП за прекратяване на трудовия договор било депозирано по грешка от служителите и не е издавал заповед за прекратяване на трудовия договор с ищеца. Незабавно след като научил за подаденото до НАП уведомление, се свързал със счетоводните си консултанти и изискал от тях да оттеглят подаденото уведомление, за което моли за възможност да представи доказателства. Поканата за връчване на заповед за прекратяване била единствено с цел ищецът да бъде мотивиран да се яви на работа. Въпреки отправените покани, ищецът не се явил, а трудовото правоотношение продължавало до съществува и към момента на депозиране на отговора. Доводите за недопустимост на иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ ответникът извежда от обстоятелството, че трудовият договор не е прекратен. Поради това неоснователни се явяват исковете по чл. 224 КТ и чл. 225, ал. 1 КТ, доколкото предполагат прекратено трудово

правоотношение. Оспорва иска чл. 213 КТ, тъй като ищецът изобщо не се е явявал на работа, иска по чл. 262 КТ – тъй като не е бил полаган извънреден труд. Твърди, че не е дал повод за предявяване на иска по чл. 128 КТ, тъй като възнаграждението се заплащало в брой, а ищецът не се явил на работа за да го получи, като не бил посочил и банкова сметка. Ответникът моли за прекратяване на производството относно иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ и за отхвърляне на останалите искове, които оспорва, включително за обезщетенията за забава. Претендира разноски.

След извършената проверка по чл. 140 ГПК, съдът приема, че исковата молба е редовна, исковете са допустими, процедурата по чл. 131 ГПК е изпълнена, поради което и на основание чл. 140, ал. 3, вр. чл. 146 от ГПК следва да се насрочи делото в открито съдебно заседание, като се уведомят страните за изготвения проект за доклад по делото. Относно твърденията за недопустимост на производството по иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ – наличието на правен интерес се извежда от твърденията на ищеца, а дали са основателни съдът ще прецени с акта по същество.

По доказателствата:

Следва да се приемат представените от ищеца с исковата молба писмени доказателства, да се допусне ССЧЕ за изясняване на делото и задължи ответникът да представи трудовото досие на ищеца, като се отхвърли искането по чл. 190 ГПК за представяне на заповед за прекратяване, тъй като ответникът изрично посочва, че такава не съществува. Следва да се допуснат гласни доказателства на ответника.

Поради това и на основание чл. 140, вр. чл. 146 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ

ПРИЕМА проект за доклад по делото, както следва:

ПРЕДМЕТ на делото са обективно съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 3 КТ, вр. чл. 225, ал. 1 КТ, чл. 213, ал. 2 КТ, чл. 224 КТ, чл. 128, ал. 1, т. 2 КТ, чл. 262, ал. 1, т. 2, вр. чл. 150 КТ и чл. 86 ЗЗД.

В ТЕЖЕСТ НА ИЩЕЦА е да докаже:

по иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 – твърденията си за предприетите действия от работодателя по прекратяване на трудовия договор.

по иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 - основанията за присъждане на обезщетението по чл. 344, ал. 1, т. 3, вр. чл. 225, ал. 1 КТ – че е претърпял вреди за претендиращия период поради оставането без работа в размер на неполученото брутно трудово възнаграждение;

Указва на ищеца в съдебно заседание да представи оригинала на трудовата книжка за констатация.

по иска по чл. 213, ал. 2 КТ - личното си явяване на обекта на 6.10.2022 г. в 08:00 ч., за да изпълнява трудовите си задължения;

по иска с правно основание чл. 224 КТ - че е работил по трудово правоотношение с ответника и че в негова полза е възникнало правото на ползване на платен годишен отпуск /което не е упражнено/ и неговия размер, както и размера на брутното трудово възнаграждение, получено за последния пълен отработен месец;

по иска с основание чл. 128, ал. 1, т. 2 КТ - съществуването на трудово правоотношение с ответника, размера на дължимото възнаграждение, както и падежа на това задължение; по иска по чл. 262 КТ ал. 1, т. 2, вр. чл. 150 КТ - че се е намирал в трудово правоотношение с ответника и че е положил труд извън установеното работно време; по иска по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД - да докаже наличието на съответните главни дългове в сочените размери и настъпването на забавата;

В ТЕЖЕСТ НА ОТВЕТНИКА е да докаже своите твърдения.

ПРИЕМА представените от ищеца писмени доказателства.

ОТДЕЛЯ като безспорни обстоятелствата, че между страните по делото е съществувало трудово правоотношение, възникнало по силата на трудов договор за допълнителен труд № 162 от 21.6.2022 г., както и че ответникът не е заплатил възнаграждение на ищеца за месец септември 2022 г. в размер на 177.50 лв.

ЗАДЪЛЖАВА ответника в срок до съдебно заседание да представи личното трудово досие на ищеца, работните графици на шофьорите за м.9 и м.10.2022 г. и пътните листа, предадени от ищеца. Предупреждава го за последиците по чл. 161 ГПК при непредставянето им.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането в останалата част.

ДОПУСКА изслушването на съдебно-счетоводна експертиза със задачи по първо тире от исковата молба /без въпроса относно възнаграждението за м. септември 2022 г./. Назначава за вещо лице Виолета Стоянова при депозит 300 лв. от бюджета на съда, която да се призове за с.з.

ДОПУСКА на ответника един свидетел при довеждане за установяване на обстоятелствата, посочени в т.9.2 от отговора и двама свидетели при призоваване – С. С. Б., ЕГН ***** и Ясен Ефтимов Ефтимов, ЕГН *****, при депозит в размер на 60 лв. /по 30 лв. за свидетел/ по сметка на СРС, вносим в тридневен срок от съобщението. Да се призоват свидетелите след внасяне на депозита. **ОТХВЪРЛЯ** искането в останалата част. Да се изготвят справки за адрес и работодател на свидетелите и призоват от установените адреси.

ПРЕДОСТАВЯ възможност на ответника в срок до съдебно заседание да представи писмените доказателства, посочени в отговора.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на 19.07.2023 г. от 09.45 ч., за когато да се призоват страните, като им се изпрати и препис от настоящото определение, а на ищеца и препис от отговора.

УКАЗВА НА СТРАНИТЕ, че най-късно в първото по делото съдебно заседание следва да вземат становище по проекта за доклад и по дадените с него указания.

НАПЪТВА страните към медиация или друг способ по тяхна преценка за доброволно уреждане на спора, като им указва, че постигането на спогодба посредством взаимни отстъпки от всяка от страните ще доведе до бързото и ефективно приключване на спора помежду им и ще благоприятства процесуалните и извънпроцесуалните им взаимоотношения, както и че при постигане на спогодба на основание чл. 78, ал. 9 ГПК се дължи държавна такса в половин размер.

Съдия при Софийски районен съд: _____